

си правяше; и така страхъ-атъ токмо да не бы да повреди родители-те си, можи да я запрети за тѣхъ да не говори. По благополучіе за тыя злосчастны, Царска-та добрина даде имъ причина да имъ стане полезна. Кога-то рѣшителный Указъ за освобожденіе-то на баща ѝ въ Сибиръ ся испроводи, като ѝ извѣстиха благополучната тая новина, негово Величество удолжи Министръ-атъ да я попита, ако она за себе си не ма нѣщо да попроси.

Тосъ часъ отговори; ако Императоръ-атъ благоизволява да я обдари съ една още милость, послѣ като съ бащино-то ѝ освобожденіе то-лико благополучна я направиль бѣше, просяше му да стори иста-та милость на оныя двама-та злосчастны на родители-те ѝ содружницы. Господинъ К.\*.\* Приказа Императору благородната признателность, коя-то побуждаваше млада-та дѣвойка да пожертвува Императорска-та милость токмо за да стори добро на двама чловѣцы, кои-то принесли ѝ бѣха нѣколко копейки, кога-то отъ Сибиръ излизаше, Желаніе-то ѝ принято стана, и заповѣдъ ся даде за вихно-то освобожденіе, и испроводися подиръ нѣколко дни. Така щедро-то чувство, кое-то подбуди два-